

ВДАЄТЬСЯ ДОБРЕ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ РАЗ!

Проходять ночі, мов туман повз мене,
А я, як з гіпсу статуя з веслом,
Ховаю під собою сокровенне,
Дивлюсь вперед закопченим чолом.

Не бачу вже застиглими очима,
Видніє лише те, що віджило,
Лице покрите пилом, наче гримом,
На ньому радощів, мов не було.

Я спробував на себе оглянутись
Видніється мені лиш сірий сум,
А хочеться із гіпсу повернутись,
Згадавши кольори колишніх дум.

Ось промінь сонця крізь туман пробився
І я приплив енергії відчув,
Від цього наче знову народився,
Навколо свіжий вітерець подув!

Оптимістична думка, як надія,
Прийшла за цим легеньким вітерцем,
І спонукала змалювать стихію –
Веселку кольоровим олівцем.

До статуї із гіпсу не вертатись,

Давати пробу собі наказ,
Зробить – одне, а інше – це писати...
Вдається добре лише через раз!

Дата написання вірша: 2022-06-24